

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΙΟΥΔΑ

ΙΟΥΔΑ 1

- Ιου. 1,1 Ἰούδας, Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος, ἀδελφός δὲ Ἰακώβου
τοῖς ἐν Θεῷ πατρὶ ἡγιασμένοις καὶ Ἰησοῦ Χριστῷ
τετηρημένοις κλητοῖς·
- Ιου. 1,1 Εγὼ ο Ἰούδας, δούλος του Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀδελφός δε του
Ἰακώβου, προς τους κεκλημένους εις την χριστιανικὴν
πίστιν, οἱ οἱποῖοι ἔχουν αγιασθῇ ἀπὸ τον Θεόν και Πατέρα
και ἔχουν διαφυλαχθῇ ἀπὸ τον κίνδυνον και τον μολυσμόν
της αμαρτίας προς χάριν του Ἰησοῦ Χριστοῦ,
- Ιου. 1,2 ἔλεος ὑμῖν καὶ εἰρήνη καὶ ἀγάπη πληθυνθείη.
- Ιου. 1,2 εὐχομαι να αυξάνη και να πλεονάζη εις σας το ἔλεος και η
εἰρήνη και η ἀγάπη.
- Ιου. 1,3 Ἀγαπητοί, πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενος γράφειν ὑμῖν
περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἀνάγκην ἔσχον γράψαι ὑμῖν
παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ᾗπαξ παραδοθείσῃ τοῖς
ἀγίοις πίστει.
- Ιου. 1,3 Αγαπητοί, μολονότι ἡσθανόμην μέγαν πόθον και
ενδιαφέρον να σας γράψω δια την σωτηρίαν, την οἱοίαν εις
ὅλους μας χαρίζει ο Χριστός, ευρέθηκα και εις την ἀνάγκην
ἀπὸ αὐτὰ ταῦτα τα πράγματα να σας γράψω, δια να σας
παρακαλέσω και σας προτρέψω να αγωνίζεσθε με δύναμιν
και επιμονήν υπέρ της πίστεως, η οἱοία ᾗπαξ δια παντός
ἔχει παραδοθῇ στους Χριστιανούς.
- Ιου. 1,4 παρεισέδυσαν γάρ τινες ἄνθρωποι, οἱ πάλαι
προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα, ἀσεβεῖς, τὴν τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν χάριν μετατιθέντες εἰς ἀσέλγειαν καὶ τὸν
μόνον δεσπότην καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν
ἀρνούμενοι.

- Ιου. 1,4 Και τούτο, διότι με τρόπον δόλιον και απατηλόν
εισεχώρησαν εις την Εκκλησίαν μερικοί άνθρωποι, δια τους
οποίους η Γραφή προ πολλού χρόνου είχε προφυτεύσει και
ορίσει, ότι θα έπαιρναν επάνω τους αυτήν την φοβερά
καταδίκην. Ασεβείς αυτοί, νοθεύουν και διαστρέφουν την
δωρεάν και την αλήθειαν, που μας έχει δώσει ο Θεός,
ζητούντες με σοφιστικά και πονηρά επιχειρήματα να
δικαιολογήσουν την φαυλότητα και ανηθικότητα αυτών και
αρνούμενοι τον ένα και μόνον Δεσπότην και Κυριον μας,
τον Ιησούν Χριστόν.
- Ιου. 1,5 Ὑπομνήσαι δὲ ὑμᾶς βούλομαι, εἰδότας ὑμᾶς ἅπαξ τοῦτο
ὅτι ὁ Κύριος λαὸν ἐκ τῆς Αἰγύπτου σῶσας, τὸ δεύτερον
τοὺς μὴ πιστεύσαντας ἀπώλεσεν,
- Ιου. 1,5 Θελω δε να σας υπενθυμίσω, μολονότι σστο ἔχετε μάθει
καλὰ ἅπαξ δια παντός, ὅτι ο Κυριος αφού πρώτον δια
πλήθους θαυμάτων ἔσωσε τον Ισραηλιτικὸν λαὸν ἀπὸ την
χώραν της Αιγύπτου, ἔπειτα ὅσους δεν ἐπίστευσαν τους
κατεδίκασε να αποθάνουν εις την ἔρημον.
- Ιου. 1,6 ἀγγέλους τε τοὺς μὴ τηρήσαντας τὴν ἑαυτῶν ἀρχήν,
ἀλλὰ ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον οἰκητήριον εἰς κρίσιν
μεγάλης ἡμέρας δεσμοῖς αἰδίοις ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν·
- Ιου. 1,6 Και τους ἀγγέλους, οἱ οἱ ποῖοι δεν διεφύλαξαν την ἀρχικὴν
αυτῶν ἀγνότητα και ἀγιότητα, το υψηλὸν των ἀγγελικὸν
ἀξίωμα, ἀλλ' ἐγκατέλειψαν την ουρανίαν αυτῶν κατοικίαν
και ζωὴν, τους ἔχει φυλάξει δεμένους με τα αἰώνια σκοτεινὰ
δεσμὰ της βαρείας ἐνοχῆς των, δια να δικασθοῦν κατὰ την
μεγάλην ἐκείνην ἡμέραν της κρίσεως.
- Ιου. 1,7 ὥς Σόδομα καὶ Γόμορρα καὶ αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις τὸν
ὅμοιον τούτοις τρόπον ἐκπορνεύσασαι καὶ ἀπελθοῦσαι
ὀπίσω σαρκὸς ἐτέρας πρόκεινται δεῖγμα, πυρὸς αἰωνίου
δίκην ὑπέχουσαι.
- Ιου. 1,7 Ὅπως ἐπίσης τα Σοδομα και τα Γομορα και αἱ ολόγυρά των
πόλεις, αἱ οἱ ποῖαι κατὰ τρόπον ὅμοιον με τους ἀσεβεῖς, περὶ

των οποίων έγγραφα παρά πάνω, παρεδόθησαν, εις την πορνείαν και έτρεξαν προς παρά φύσιν ασελγείας εις άλλα σώματα και διεφθάρησαν και εβεβηλώθησαν, είναι ενώπιόν μας παράδειγμα διεστραμμένων ανθρώπων, που ετιμωρήθησαν με το καταστρεπτικόν πυρ, που η θεία οργή έστειλεν εξ ουρανού.

Ιου. 1,8 όμοίως μέντοι καί οὔτοι ένυπνιαζόμενοι σάρκα μέν
μιαίνουσι, κυριότητα δέ άθετοῦσι, δόξας δέ
βλασφημοῦσιν.

Ιου. 1,8 Κατά ένα όμοιον τρόπον και αυτοί οι ασεβείς
παραπλανώνται από τα αμαρτωλά όνειρα της εξημμένης
φαντασίας των, και το μεν σώμα μολύνουν με τας αισχράς
πράξεις, την μεγαλειώδη δε εξουσίαν του Υιού του Θεού
απορρίπτουν, υβρίζουν δε και χλευάζουν τους ενδόξους
αγγέλους.

Ιου. 1,9 ό δέ Μιχαήλ ό αρχάγγελος, ότε τῷ διαβόλῳ
διακρινόμενος διελέγετο περί τοῦ Μωϋσέως σώματος,
ούκ έτόλμησε κρίσιν έπενεγκεῖν βλασφημίας, άλλ'
εῖπεν· έπιτιμήσαι σοι Κύριος.

Ιου. 1,9 Ο δε Μιχαήλ, ο αρχάγγελος, όταν αντηγωνίζετο και
συνδιελέγετο με τον διάβολον, ο οποίος ήθελε να αρπάξη το
νεκρόν σώμα του Μωϋσέως, δεν ετόλμησε να εκφέρη
εναντίον του καταδικαστικήν κρίσιν με υβριστικούς και
χλευαστικούς λόγους. Αλλ' είπεν στον διάβολον· “ο Κυριος
να σε τιμωρήση δια την δολίαν πράξιν, που επιχειρείς να
κάμης”.

Ιου. 1,10 οὔτοι δέ όσα μέν ούκ οἶδασι βλασφημοῦσιν, όσα δέ
φυσικῶς ώς τά άλογα ζῶα έπίστανται, έν τούτοις
φθείρονται.

Ιου. 1,10 Αυτοί όμως όσα μεν μεγάλα και πνευματικά και θεία δεν
γνωρίζουν, τα υβρίζουν και τα χλευάζουν, όσα δε με τας
φυσικάς των αισθήσεις και επιθυμίας, σαν τα άλογα ζῶα,
γνωρίζουν, μέσα εις αυτά διαφθείρονται και

καταστρέφονται.

Ιου. 1,11 οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι τῇ ὁδῷ τοῦ Κάϊν ἐπορεύθησαν, καὶ τῇ πλάνῃ τοῦ Βαλαάμ μισθοῦ ἐξεχύθησαν, καὶ τῇ ἀντιλογίᾳ τοῦ Κορέ ἀπώλοντο.

Ιου. 1,11 Αλλοίμονον εἰς αὐτοὺς, διότι ἐβάδισαν τον δρόμον του Καὶν καὶ ἐγκληματοῦν με το παράδειγμά των καὶ τας ψευδολογίας των, ἐναντίον των ἀδελφῶν των. Αλλοίμονόν των διότι ἐχύθησαν ἀσυγκράτητοι εἰς την πλάνην του Βαλαάμ, ἐνεκα υλικοῦ κέρδους, καὶ ἐχάθησαν μέσα εἰς την ἐπανάστασιν του Κορε κατὰ του Θεοῦ.

Ιου. 1,12 Οὗτοί εἰσιν ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν σπιλάδες, συνευωχούμενοι ἀφόβως, ἑαυτοὺς ποιμαίνοντες, νεφέλαι ἄνυδροι ὑπὸ ἀνέμων παραφερόμεναι, δένδρα φθινοπωρινά, ἄκαρπα, δὶς ἀποθανόντα, ἐκρίζωθέντα,

Ιου. 1,12 Αὐτοὶ εἶναι ἐστὶν μολύνσεως εἰς τα κοινὰ δείπνα σας, τα συνδεδεμένα με το μυστήριον της θείας Ευχαριστίας. Συντρῶγουν μαζὴ σας, χωρὶς κανένα φόβον καὶ καμμίαν ἐντροπὴν. Αὐτοὶ ποιμένουν κατὰ τας ορέξεις των τον εαυτὸν των καὶ ζουν εἰς βάρος των ἄλλων, χωρὶς να προσφέρουν τίποτε, ἄστατοι καὶ χωρὶς περιεχόμενον, σαν σύννεφα χωρὶς νερό, που σπρώχνονται καὶ στροβιλίζονται ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ἀπὸ τους ἀνέμους. Εἶναι δένδρα φθινοπωρινά, που καὶ ἀν τύχη καὶ ἀνθίσουν, μένουν οπωσδήποτε ἄκαρπα, δύο φορές πεθαμένα καὶ ξηρά, (μίαν πρὶν πιστεῦσουν στον Χριστόν καὶ δευτέραν, που ἔχουν ἀπαρνηθῇ καὶ ξεκόψει ἀπ' τον Χριστόν)· δένδρα, που ἔχουν ξερριζωθῇ ἀπὸ την Ἐκκλησίαν του Χριστοῦ.

Ιου. 1,13 κύματα ἄγρια θαλάσσης ἐπαφρίζοντα τὰς ἑαυτῶν αἰσχύνας, ἀστέρες πλανῆται, οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς τὸν αἰῶνα τετήρηται.

Ιου. 1,13 Εἶναι ἄγρια κύματα θαλάσσης που χύνουν πρὸς τα ἔξω σαν ἀηδιαστικὸν ἀφρόν τας αἰσχυράς καὶ ἐπαισχύντους πράξεις των. Εἶναι ἀστέρια, που πλανῶνται ἔξω ἀπὸ την τροχίαν

των εδώ και εκεί, δια να εξαπατούν τους ταξιδεύοντας, να βαδίζουν δε και οι ίδιοι προς τον όλεθρον. Εις αυτούς έχει επιφυλαχθή αιωνία η τιμωρία, το πυκνόν και αδιαπέραστον σκότος του Αδου.

- Ιου. 1,14 προεφήτευσε δὲ καὶ τούτοις ἑβδομος ἀπὸ Ἀδὰμ Ἐνώχ λέγων· ἰδοὺ ἦλθε Κύριος ἐν ἀγίαις μυριάσιν αὐτοῦ,
- Ιου. 1,14 Ἐχει δε προφητεύσει δι' αυτούς και ο Ενώχ, ἑβδομος στους γενεαλογικούς καταλόγους ἀπὸ τον Αδάμ, λέγων· “ἰδοὺ ἦλθεν ο Κυριος με τας μυριάδας των αγίων αὐτοῦ ἀγγέλων και δικαίων,
- Ιου. 1,15 ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων καὶ ἐλέγξαι πάντας τοὺς ἀσεβεῖς αὐτῶν περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσεβείας αὐτῶν ὧν ἡσέβησαν καὶ περὶ πάντων τῶν σκληρῶν ὧν ἐλάλησαν κατ’ αὐτοῦ ἁμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς.
- Ιου. 1,15 δια να κάμη κρίσιν εναντίον όλων των αμαρτωλών και να ελέγξη όλους τους ασεβεῖς μεταξύ αυτών, δι' όλα τα ἔργα της ασεβείας των, με τα οποία ὕβρισαν τον Θεόν, και δι' όλα τα βλάσφημα και διεστραμμένα λόγια, τα οποία αμαρτωλοὶ ασεβεῖς εἶπαν εναντίον του Θεοῦ”.
- Ιου. 1,16 Οὗτοί εἰσι γογγυσταί, μεμψίμοιροι, κατὰ τὰς ἐπιθυμίας αὐτῶν πορευόμενοι, καὶ τὸ στόμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπέρογκα, θαυμάζοντες πρόσωπα ὠφελείας χάριν.
- Ιου. 1,16 Αυτοὶ γογγύζουν πάντοτε και μεμψιμοιροῦν εναντίον του Θεοῦ, ζῶντες και συμπεριφερόμενοι σύμφωνα με τας αμαρτωλὰς ἐπιθυμίας της καρδίας των, το στόμα των λαλεῖ αλαζονικά και πομπώδη λόγια, προσποιούμενοι ὅτι θαυμάζουν πρόσωπα πλούσια και ισχυρά, τα οποία και κολακεύουν, δια να επιτύχουν με τας κολακείας των υλικά κέρδη.
- Ιου. 1,17 Ὑμεῖς δέ, ἀγαπητοί, μνήσθητε τῶν ῥημάτων τῶν προειρημένων ὑπὸ τῶν ἀποστόλων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

- Ιου. 1,17 Σεις δε, αγαπητοί, ενθυμηθήτε τα λόγια τα οποία εκ των προτέρων και ως προφητικά έχουν λεχθή από τους αποστόλους του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού.
- Ιου. 1,18 ὅτι ἔλεγον ὑμῖν ὅτι ἐν ἐσχάτῳ χρόνῳ ἔσονται ἐμπαίχται κατὰ τὰς ἑαυτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι τῶν ἀσεβιῶν.
- Ιου. 1,18 Ενθυμηθήτε, ὅτι αυτοί σας ἔλεξαν, πως κατὰ τους τελευταίους καιρούς, που θα προηγηθῶν ἀπὸ τὴν παρουσίαν τοῦ Χριστοῦ, θα υπάρξουν ἄνθρωποι εἰρωνες καὶ χλευασταὶ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ θελήματός του, που θα ζουν καὶ θα συμπεριφέρονται σύμφωνα με τὰς φαύλας ἐπιθυμίας των, δια νὰ διαπράττουν ἔτσι ἀσεβείας.
- Ιου. 1,19 Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες, ψυχικοί, Πνεῦμα μὴ ἔχοντες.
- Ιου. 1,19 Αυτοὶ εἶναι που δημιουργοῦν διαιρέσεις εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἄνθρωποι ζώδεις που κυριαρχοῦν ἀπὸ τὰ κατώτερα ἐνστικτα καὶ οἱ οποίοι οὔτε Πνεῦμα Θεοῦ ἔχουν οὔτε καὶ τὸ ἰδικόν των πνεῦμα ἔχουν καλλιεργημένον καὶ προικισμένον με τὴν θείαν χάριν.
- Ιου. 1,20 Ὑμεῖς δέ, αγαπητοί, τῇ ἀγιωτάτῃ ὑμῶν πίστει ἐποικοδομοῦντες ἑαυτοὺς, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ προσευχόμενοι,
- Ιου. 1,20 Σεις ὁμως, αγαπητοί, οικοδομοῦντες τοὺς εαυτοὺς σας ἐπάνω στο θεμέλιον τῆς ἀγιωτάτης πίστεώς σας, προσευχόμενοι με τὸν φωτισμόν καὶ τὴν ἐμπνευσιν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,
- Ιου. 1,21 ἑαυτοὺς ἐν ἀγάπῃ Θεοῦ τηρήσατε, προσδεχόμενοι τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ζωὴν αἰώνιον.
- Ιου. 1,21 φυλάξατε τοὺς εαυτοὺς σας μέσα εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, περιμένοντες με ἐμπιστοσύνην καὶ υπομονήν τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου ημῶν Ιησού Χριστοῦ, δια νὰ ἀξιωθῆτε ἔτσι νὰ εἰσέλθετε εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν.

Ιου. 1,22	καὶ οὓς μὲν ἐλεεῖτε διακρινόμενοι,
Ιου. 1,22	Και εις άλλους μεν να δείχνετε έλεος και καλωσύνην, συνομιλούντες και καθοδηγούντες αυτούς εις την γνώσιν του αληθινού Θεού,
Ιου. 1,23	οὓς δὲ ἐν φόβῳ σώζετε, ἐκ τοῦ πυρὸς ἀρπάζοντες, μισοῦντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐσπιλωμένον χιτῶνα.
Ιου. 1,23	άλλους δε με φόβον και σύνεσιν μήπως και σεις βλαβήτε από το κακόν των παράδειγμα, αγωνισθήτε να τους σώζετε, αρπάζοντες αυτούς από την φωτιάν των θανασίμων κινδύνων της αμαρτίας και μισούντες σαν ρυπαρόν χιτώνα την ζωήν, την μολυσμένην από τας αμαρτίας και τα πάθη της σαρκός.
Ιου. 1,24	Τῷ δὲ δυναμένῳ φυλάξαι αὐτοὺς ἀπταιστοὺς καὶ στῆσαι κατενώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ ἀμώμους ἐν ἀγαλλιάσει,
Ιου. 1,24	Εις αυτόν δε, ο οποίος ημπορεί να σας προφυλάξη και διατηρήση απταιστους και να σας παρουσιάση εμπρός εις την άπειρον δόξαν του ακηλιδώτους και αγνούς, γεμάτους αγαλλίασιν,
Ιου. 1,25	μόνῳ σοφῷ Θεῷ σωτῆρι ἡμῶν, δόξα καὶ μεγαλωσύνη, κράτος καὶ ἐξουσία καὶ νῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.
Ιου. 1,25	στον μόνον σοφόν Θεόν, τον Σωτήρα μας, ας είναι η άπειρος δόξα και μεγαλειότης, η απόλυτος κυριαρχία και εξουσία και τώρα και εις όλους τους αιώνας. Αμήν.